

OVO JE PRVO SVJEDOŽANSTVO NEKOG OBRAŽENIKA KOJE SAM PROŽITAO. ONO MI JE DOŠLO NEKOM IGROM SLUŽAJA, DANAS ZNAM DA JE TO BILA BOŽJA VOLJA, NEKIH PAR MJESECI PRIJE MOJEG ODLASKA U ZATVOR.

NAPISAO GA JE VJEKO, BOG GA BLAGOSLOVIO, AUTOR I POKRETA POZNATE KATOLIČKE INTERNETSKE STRANICE www.tebe-tražim.com, PA JE VJEROJATNO BOŽJA VOLJA DA NJEGOVO SVJEDOŽENJE BUDE I PRVO NA OVOJ INTERNETSKOJ STRANICI.

JUŽER SAM MU POSLAO E-MAIL S MOLBOM DA MI DOZVOLI DA OVO NJEGOVO SVJEDOŽENJE OBJAVIM U DIJELU OVE STRANICE "Vaša svjedoženja". JASNO, ON JE ODMAH PRISTAO JER, KAO I SVI OBRAŽENICI, ON ISTO ŽELI SA SVIMA PODIJELITI SVOJE SVJEDOŽENJE A ZA TO IMA I PRIKLADNE RIJEČI **"..MOŽDA TE DOTAKNE.."**

SVJEDOŽENJE DONOSIM U CIJELOSTI KAKO GA JE ON NAPISAO A POZIVAM VAS DA POSJETITE I NJEGOVU INTERNETSKU STRANICU.

Kako me Bog pozvao k sebi - moje svjedožanstvo - malo duže, možda te dotakne...

Uao sam u život s mnogo povlastica. Sve što sam tražio uvijek bi mi bilo priuđeno. Nikad nisam bio gubitnik. Uvijek sam dobivao ono što sam tražio. Dugo je teklo majžino mlijeko koje me hranilo. Imao sam osježaj da se od mene uvijek ožekivalo više. Da moram biti najbolji. Iako se nisam ni s kime natjecao. U osnovnoj žkoli sam bio odližan uženik. Miljenik užitelja koji su mi u to vrijeme predavali neke žkolske predmete. Svi su me uvijek voljeli i bio sam omiljen. Osnovna žkola je bila iskustvo moga života u kojem sam se mentalno razvio, ali slabo sam tamo naužio o borbi, životu. Možda je to ono što svakome žovjeku najviše treba. Vijeme je prolazilo i donijelo mi godine srednjeg žkolovanja. Tu sam vež bio malo ozbiljniji, uao sam u pubertet i požeo sam razmižljati malo na drugažiji nažin. Poželo je moje vježno druženje sa prijateljima. Izlazilo se u grad, gledalo djevojke i sve ostalo što dolazi kod mladih. Vrijeme je teklo i teklo i jedna se djevojka zaljubila u mene. Iako sam prije bio u nekim ljubavnim vezama, ovo je bilo nešto drugažije. Imao sam 17. godina, kada sam s njome stupio u vezu. To je bilo tožno prije 5 godina. Ona je imala 15. S Marinom me skroz nešto držalo skupa. Prolazili smo kroz razne situacije zajedno, gledali jedno u drugo. Ljubila me od glave do pete i drugi su je zvali mojim imenom. Jako me je voljela i ja nju. Vižali smo se gotovo svaki dan. Ja sam u mežuvremenu zavržio srednju žkolu i krenuo studirati vižu žkolu. Koju sam sada i zavržio. Uvijek smo bili jedno drugome potpora u žkolovanju. Nikada nismo jedno drugo priježili. Bilo je puno dobrih i manje ložih trenutaka. Uglavnom, "ništa" nas nije moglo razdvojiti. I tako s vremenom, nakon dvije godine, naša ljubav se požela otapati. Ali navika i obaveze su ostale potpuno iste. One su nas jako držale skupa i nisu nam dale ni najmanji prostor da žak i pomislimo da mi možemo jedno bez drugog. Ali ipak se nekad mogao naži i dobar trenutak, pogotovo ako se za njega izboriž! Viže nije tu bilo puno sloge, ali nije bilo niti svaže. Ja sam bio njezin uzor i poput dobrog oca. Ona nije imala baž dobre roditelje.

Njezina se srednja žkola približavala zavržetku i odlužila je iži dalje na faks. Mislili smo skroz da mora biti blizu, ako ne u našem mjestu, onda u nekom najbližem. Mežutim ona je otižla dalje. Dolazila je svaki vikend kuži i tu smo se susretali. Mi smo tu promijenili svoj nažin življenja.

Ja sam uvijek nešto kovao u mislima. Otprilike godinu dana prije njezinog odlaska na faks požeo sam zamježivati da kad gledam neke brojeve (vrijeme, sat, datum itd.) da obižno to bude broj 22. I tako sam je malo po malo obražao pozornost na taj broj. I primjetio sam da i u mom

broju mobitela imam broj 22. Jednom se probudim u noći, i zamislite, nakon par sati spavanja upalim TV i teletext i pogledavši vrijeme vidim da je 02:22:22 (dva sata, dvadeset i dvije minute i dvadeset i dvije sekunde), kakva jeza. Negledam par sati na mobitel, izvadim ga iz čepa da pogledam vrijeme, i ono 22:22. Puno takvih primjera. Počeo sam ja taj broj igrati i na lotu, ali nikad ništa. Dida i ja idemo odigrati loto tako da svako stavi jedan broj, ja stavim 9, a on kaže 22, a ne zna za taj broj. Tako sam ja primijetio da sam ja u 22. godini života i da se meni nešto mora dogoditi.

 Prije godinu dana bio sam s Marinom na moru. Skromna baka kod koje smo bili dala nam je sve na korištenje. Gledaju?i TV, pojavila se emisija na RTL televiziji sa Sanjom Doležal u kojoj je bila i tema "Numerologija" (iako ova priča nema nikakve veze sa numerologijom, jer je Bog odabrao baš taj na?in). Uključili smo se negdje u pola emisije. I gle, uvijek priča o nekim brojevima i kaže da je broj 22 najnesretniji broj koji postoji, i tko je rođen 22. u mjesecu da treba rođendan čak slaviti i sljedeći dan. Zamislite kakva je to jeza prošla kroz moje tijelo. Kud baš broj 22! Uglavnom, taj broj je postao jako, jako čest. Pojavljivao se u 90 posto situacija, sve čest?e i čest?e.

 Večdu vrijeme nisam bio zadovoljan i skroz sam se prepuštao živčiranju. Tako sam lagano tonuo i tonuo, iz dana u dan. Moj život je lagano gubio smisao. Umirao sam. Nisam više ni s njom bio sretan. Više se ni ne vidim u budućnosti. Nesanjam nikad ništa lijepo i nešto što bi se trebalo dogoditi. Nemam želja više. Ništa mi netreba. Nemam ljubavi više, nemam osjećaja. Puno mi toga fali, a nefali ništa. Više namam ciljeva. A ni ne razmišljam o njima. Uviđam da moj život više nema smisla. O u kakvoj sam depresiji, pa jesam li skrenuo s puta?

 Moj otac je u 11. mjesecu bio na Karizmatskom susretu u Velikoj Gorici. Tamo mu je, na sveopće iznenađenje, nestalo nešto s noge, neka bolest koja ga je patila već mjesecima. U jednom trenutku. I mi smo primijetili da na tom mjestu nema više ništa. On je tada nama rekao da su ljudi dosta zaboravili treću božansku osobu, a to je Duh Sveti, a da preko njega Bog najviše djeluje i da se tu čine čudesa. Nisam ja tu puno ni razmišljao. Na jedno uho u?e, a na drugo iza?e (Bog me tada još nije pozvao)!

 I u to vrijeme, ja onakav sav nikakav, odlučim iskušati svoju vjeru. Ležim u krevetu. Tad sam napustio sve uobičajene molitve Bogu. Išao sam se suočiti s onime čega sam se bojao. Prvi puta sam u životu tada napustio sve klasične oblike molitve i molio spontano, svojim riječima. Iznio sam sve probleme Duhu Svetomu. Počeo sam plakati i "govorio" mu da učini nešto. Nešto, nešto da učini. Ne znam što. Samo znam da više ne mogu ovako, puno sam potonuo i više nemam smisla nikakvoga u životu. Plačem tada. Teku moje suze. Moje suze. A nisam nikoga povrijedio, a ni mene. Ali tu su moje suze. Moji vapaji. Ne mogu više ovako. Učini nešto molim te. Molio sam satima. Sve mi se nakupilo.

 Sutradan sam uobičajeno otišao po Marinu i dovezao ju meni kući. Sve je teklo po starom. Odjednom kao da je se u meni nešto počelo događati. Ja sam nju počeo govoriti i ustrajno ponavljati: Ajde reci mi da želim da prekinemo. Ona je govorila ne, ne, ne. Ja sam ju napastvovao s takvim pričama, kao da se sve izljeva iz mene, i želim da prekinem s svim događanjima, ali ne želim da prekinemo vezu. Trebam smisao ljudi! I tako sam ja bi uporan i govorio sam joj. Kao da sam tražio od nje da ponovi to bezbroj puta. I odjednom kad sam joj rekao: Jelde da želim da prekinemo, ona je rekla: Neznam.

 To je bilo meni kao odgovor Da. To je meni sve bilo kao san. Tu sam uvidio da sam ja možda kriv za taj odgovor i da sam ga ja isposlovao. Ona više to nije htjela opovrgnuti. Više se nije htjela vratiti. Tu su se srušila cijela kuća od karata. Ostao sam sam. Duša mi se razdijelila na dva dijela. Tada smo se gotovo cijelu noć dopisivali, zapravo raspravljali. I tada, oko 5 sati ujutro, idem provjeriti koliko imam novaca na račun na mobitelu. I gle - 22.22 kn. Dvadeset i dvije kune i dvadeset i dvije lipe. Jao kakva jeza. Što se to događa.

Imao sam 22.22 kn kada sam prekinuo s Marinom, mođda i tada jedini put u đivotu. To su đanse jedan naspram milijardu. Kakva ųuda ųini Bog! Bog mi je davao mlijeko kroz taj broj. Ona je tada otiđla zauvijek. Kao da ju je pojeo mrak. Dosta sam patio, mislio sam da sam puno izgubio. Mi smo bili u vezi 4,5 god. Imao sam veliku podrđku obitelji. Mislio sam da sam lođ ųovjek. Tada smo u obitelji postali bliskiji negi ikada do tada.

 Unatoų svemu ja sam nastavio svoj svakodnevni druđtveni đivot. Patnjom. Vapio sam Bogu da neđto uųini, jer moji problemi nisu rijeđeni, ųak jođ i poveųani. Tada sam otiđao na đivotnu ispovijed i iznio svoje probleme sveųeniku koji mi nije dao bađ neku podrđku.

 Poslje nove godine ja sam teverao svoj đivot. Potonuo sam do dna. Teđko mi je bilo. Jako teđko. Jođ gore.

 Uvijek me vukla đelja da imam neku svoju kolekciju knjiga. Mađtao sam o tome. Moram naųi neku zanimaciju. Jedan dan sam se sjetio da imam na tavanu neku knjigu o evanđeljima. Neđto me vuklo da odem po nju i da ju poųnem ųitati. To sam i uųinio. Proųitao sam dva evanđelja, otprilike 80 stranica. Do tada sam u đivotu proųitao samo jednu knjigu. Evanđelje mi je postalo zanimljivo. Moja se duđa hranila tim rijeųima.

 Jedan dan sam pođao na Internet, na chat, na kojem se dopisuju i izmjenjuju poruke razni korisnici diljem Hrvatske. I pretrađujuųi imena, odluųim se u pretrađivaų upisati ime Marina. I ponudi mi se ime Marina_21 (tada sam uđao duboko u milost i ljubav Gospodnju). Ona bijađe iz Velike Gorice. Razgovarali smo. I ja se njoj tako i jadam, jer ni ne zna tko sam ja u biti pa mogu joj reųi. Prilazim joj s priųom da je moj tata bio na Karizmatikom susretu u Velikoj Gorici . To je bio 22. po redu karizmatiski susret u Velikoj Gorici. Ona ostaje iznenađena. Nađli smo si zajedniųku priųu. Dala mi je puno savjeta u svezi moje bivđe cure. Ja nisam puno zalazio na njezin teritorij. Obiųno je ona meni davala pametne savjete. Polako sam prilazio i poųeo ju savjetovati.

 I gle, ona je sa svojim deųkom u vezi 4,5 godine, isto koliko sam ja bio s svojom bivđom djevojkom, a i zove se Marina kao i moja bivđa djevojka. Totalno ųudno zar neų Tako smo se dopisivali jedan dan. Dala mi je svoju mail adresu i ja sam joj poslao mail. Zađelio sam joj sreųu u đivotu i mislio sam da se viđe neųemo ųuti. Ona se ipak javila. Molila me da priųam s njom. Bila je đedna Boga. Poųelo je nađe dopisivanje. Gotovo svaki dan smo se dopisivali putem interneta. Njezin deųko je vozio isti motor kao đto sam ja nekad vozio. Apsolutno se sve poklapalo, dragi ųitatelju. Toliko se sluųajnosti dogodilo u to vrijeme. Pa da sam đivio dva đivota, toliko mi se sluųajnosti ne bi dogodilo koliko mi se dogodilo u to kratko vrijeme (dva, tri mjeseca).

 Davali smo si uzajamnu podrđku. Ona je pjevala u crkvenom zboru. Na kraju mi se i otvorila i rekla da ima problema sa svojim deųkom i da se nikako neslađu. U biti, on joj je kao stariji brat, a ona osjeųa da njezino srce pripada negdje drugdje. Davao sam joj podrđku i đelio da ona bude sretna u svojoj vezi pa makar i pod cijenu da se nas dvoje viđe nikad ne ųujemo. Marina je rekla da je bila na susretu kod Zvezdana Liniųa u Taboru. Tamo je bila i na polaganju ruku. Stavila je u svoju nakanu đelju da joj Bog udjeli ljubav koji ųe moųi dati svome momku jer to i zasluđuje. Njezina ljubav bila se ispraznila. Osjetila jake valove koji joj struje kroz tijelo. Od tada se dosta promijenila. Meųutim, mislim da joj je Bog dao silnu ljubav, koju mođe djeliti svima, a ne da ta ljubav pripada samo jednoj osobi. Poųeli su joj dolaziti ljudi sami od sebe, sa svakakvim potrebama, a ona bi uvijek osjetila đto je nekome potrebno i jednom rijeųju bi ųovjeka dovodila do iznenađenja tako da ga pogodi bađ u onu toųku koju treba. Ja sam njoj bio uzor i idealna osoba za nju. Mođeđ li povjerovati dragi ųitatelju, kakva Bog ųini ųuda. Kako je on nas spojio, u isto vrijeme, na istom mjestu, sa svime zajedniųkim, s istim potrebama. Sa svime istim. Apsolutno svime.

 Nisam htio ulagati puno truda uopųe da bi stupio s njom u ikakvu vezu. Bio sam đedan Boga. Osjetio sam da je on điv. Obratio sam se, a nisam ni bio na karizmatikom susretu jođ. Marina je

postala moj duhovni vođa. Dogovorili smo se da ćemo se naći na Karizmatskom susretu u Velikoj Gorici, koji održava zajednica Dobri Pastir. Taj susret je bio u petom mjesecu. Šivio sam za taj dan. Ne toliko zbog nje, već zbog Isusa. Čekao sam taj 5 mjesec. To se događalo sve kroz korizmeno vrijeme.

 Sama govori da se šelio predati nekome. Ja sam joj šelio staviti Isusa na prvo mjesto. Predaje se Bogu i u braku! Ostalo ne! Govorio sam. Rastali smo se. Zapravo, nije to bio neki rastanak, jer veza nije bila toliko jaka. Bog je preko nje samo htio izvršiti svoj plan. Vratiti me u stado pašće svoje. Da sam uđem kroz otvorena vrata.

 Marina je jako patila. Jako je osjetljiva osoba i i nisam šelio da plaše zbog mene, zbog mog neprisustva ili prisustva. Njezina prijateljica mi je javila da joj se nešto strašno dogodilo. Prekinula s dečkom. Sada sam i ja odgovoran. To nikako nisam šelio. Uđinila je to u zadnji čas. I Nastavili smo dalje. Nakon par dana sam joj se javio mobitelom. Jako je ostala iznenađena. Od tada smo se malo dopisivali. Davao sam joj podršku.

 Jedan dan mi je poslala poruku "Bog te blagoslovio". Ta me poruka toliko protresla kao ni jedna u životu. Bog me tada zaista blagoslovio. Ona je bila dosta produhovljena! Preobratala se i krenula Božjim putem u vrijeme kad sam ja prekinuo sa svojom bivšom curom. Isto jedna slušajnost. Njezina najbolja kolegica Ivana je bila njezin duhovni vođa. Bog joj je govorio kroz nju. Ta Ivana je imala dar jezika i studirala je s njom na faksu. Tamo su se na jako čudan način njih dvije susrele! Jako čudan!

 Znali smo se nekada zavaditi kad smo došli do krivih stavova dopisujući se. Znao sam često dići ruke. Često sam znao reći da vaše povratka nema. Tada kao da se iz nje se izlio Duh Sveti i krenuo meni govoriti. Duh je počeo otkrivati Istine. Dao mi je da razumijem riječi. Da sve vidim novim očima. Citiram pjesmu koju mi je tada rekla, a koja mi je promijenila život:

 Lutao sam ovim svijetom
 sam bez cilja i bez nade
 umoran od svojih rana
 umoran od svih lutanja
 sve dok me tvoja ruka Bože
 nije dotakla
 sve dok me tvoja ruka Bože nije podigla iz blata
 SAMO TVOJA LJUBAV MOŽE UČINITI DA SVE
 PROCVJETA
 SAMO TVOJA LJUBAV MOŽE UPALITI NOVA
 SVJETLA
 SAMO TVOJA LJUBAV BOŽE
 Nije bilo prijatelja
 nije bilo nikog
 ruku da mi pruži
 moju bol da podijeli
 sve dok me tvoje boli nisu iscijelile
 sve dok mi tvoje svjetlo nije sve moje rastjeralo tmine
 SAMO TVOJA LJUBAV MOŽE UČINITI DA SVE
 PROCVJETA
 SAMO TVOJA LJUBAV MOŽE UPALITI NOVA
 SVJETLA
 SAMO TVOJA LJUBAV BOŽE
 nema takve pjesme
 nema takvih riječi
 kojima bih mogao
 hvalu ti izreći
 neka ti život moj o Bože, bude hvala
 neka ti život moj o Bože, bude pjesma koja nema
 kraja!
 SAMO TVOJA LJUBAV MOŽE UČINITI DA SVE
 PROCVJETA
 SAMO TVOJA LJUBAV MOŽE UPALITI NOVA
 SVJETLA

 Ta je pjesma opisivala moju situaciju. A i njezinu. Podigla me pjesmom iz blata. Tada je iz mene krenula bujica suza. Nekad mi je znala napisati Isus te voli. Ti si dijete Bože. Zna On što meni treba. Zaista, Bog je govorio kroz nju. Kakav je to bio osjećaj kad priča u duhovnom zanosu. Kao da mi se Isus direktno obraća! Bog je tada govorio i kroz mene. Mislim da sam tada djelovao u riječi spoznanja i daru prorokstva, a da nisam ni znao što je to.
 Jednom mi je poslala priču koja opisuje moju situaciju hoda kroz vrijeme, osobito u vrijeme hodanja sa bivšom curom i poslije toga. Citiram priču:

 JA SAM TE NOSIO

 "Jedan čovjek usne san. Sanja da će se sa Isusom Kristom po pjeskovitom morskom šalu. Na nebu - kao na filmskom platnu - pojavljuju se događaji iz njegovog života. U svakoj sceni vide se tragovi dvojice putnika. Jedan je trag njegovih, a drugi Gospodinovih stopa. Kad se pojavila posljednja scena, čovjek stade pažljivo promatrati tragove. U pijesku je sve česće ostajao trag samo jednih stopa. A bilo to je upravo onda, kada mu je u životu bilo najteže. To ga je uistinu

Šudilo, te se obrati Gospodinu: "Gospodine, Ti si mi jednom rekao neka te slijedim i obećao si mi da ćeš na svakom mojem putu biti uza me. Sada ipak vidim kako si me upravo u mojim najtežim trenucima ostavljao sama. Po pijesku se dobro vidi trag samo jednih stopa. Ne razumijem Te. Zašto? Ostavljao si me sama upravo kad sam Te najviše trebao." Gospodin odgovori: "O, dragi moj prijatelju! Toliko te volim da te nikad nisam napuštao. Vrijeme, kad ti je bilo najteže, kada si podnosio kućnju i patnju - tamo, naime, gdje ti vidiš trag samo jednih stopa - jest vrijeme kada sam te nosio."

 Meni se svićao hvalospjev ljubavi pa sam ja njoj njega uputio. Taj mi je hvalospjev skroz tekao kroz srce.

 Kad bih sve jezike ljudske govorio
 i anđeoske,
 a ljubavi ne bih imao,
 bio bih mjesto ježi
 ili cimbal što zveži.
 Kad bih imao dar prorokovanja
 i znao sva otajstva
 i sve spoznanje;
 i kad bih imao svu vjeru
 da bih i gore premještao,
 a ljubavi ne bih imao - ništa sam!
 I kad bih razdao sav svoj imetak
 i kad bih predao tijelo svoje da se sačine,
 a ljubavi ne bih imao -
 ništa mi ne bi koristilo.

 Ljubav je velikodušna,
 dobrostiva je ljubav,
 ne zavidi,
 ljubav se ne hvasta,
 ne nadima se;
 nije nepristojna,
 ne traži svoje,
 nije razdražljiva,
 ne pamti zlo;
 ne raduje se nepravdi,
 a raduje se istini;
 sve pokriva, sve vjeruje,
 svemu se nada, sve podnosi.
 Ljubav nikad ne prestaje.
 A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav
 - to troje -
 ali najveća je među njima ljubav.

 Naša vjera je rasla, a u svakoj poruci na kraju je stajalo BTB (Bog te blagoslovio). To je bila velika kiša blagoslova.

 Događala su se velika čuda u mom životu. Sve kroz slučajnosti. Kad bi pomislio na nju, ona me nazove. Idem joj poslati poruku preko mobitela, čim uzmem mobitel stiže njezina poruka. I puno takvih primjera. To jedino može Bog. Velika su čuda to bila. Mi smo bili uvjereni da je nas Bog spojio. Gospodin je nju poslao da mene podigne iz blata i progovarao mi kroz nju, a ja sam također i njoj progovarao. U to vrijeme mi je sve krenulo na bolje. Kad nemam novaca, odmah me netko zove da mu nešto napravim za novce. Kad nemam prijatelja, odmah mi dođe. Prijatelji su me zvali i podržavali. Priroda se počela okretati prema meni. Bog mi je progovarao i kroz prirodu. Prvi put sam tada u životu čuo cvrkut ptica. Vidio svijet drugim očima. Dao sam puno ispita na faksu. Počeo raditi . Sve se okrenulo na bolje. Toliko puno stvari mi se nikada nije dogodilo u životu. Gospodnje je to djelo, kakvo čudo u očima našim!

 Od tada znam da Bog sve okreće na dobro. Dragi čitatelju, kad ti je teško probaj proklamirati poslanicu Rimljanima 8:28: Bog sve okreće na dobro, onima koji ga ljube.

 Marina je htjela da se mi naćemo. Jer još se nismo susreli u životu. Sve se događalo preko interneta i mobitela. Smatrao sam da bi naš najljepši susret bio na prvom Karizmatskom susretu u Bjelovaru. Našli smo se 10 dana prije karizmatskog susreta. Naš prvi susret je bio u Poćegi. Čekao sam ju na Autobusnom kolodvoru. Za poklon sam joj kupio zlatnu pločicu i na njoj dao ugravirati naziv Vjeki?. Zašto baš Vjeki?? Naime, ona me nazvala jednom Vjeki? i to me toliko protreslo i imao sam osjećaj da me netko tako zvaao cijeli život. A nitko me nije zvaao Vjeki? (poslije me u Taboru jedan svećenik nazvaao Vjeki?, kakva slučajnost!) . Time poklonom sam htio da me zapamti. Ona je meni kupila najljepši poklon koji sam ikada dobio u životu. To je bio drveni križ? koji je kupila u Taboru i tamo ga blagoslovila. S njim je išla i na križni put u Vukovar.

 Došlo je vrijeme karizmatskog susreta u Bjelovaru. Sa sobom sam poveo jednog prijatelja s kojim sam se još prije toga dogovorio da ćemo ići na susret. Putovali smo s autobusom u kojem je program vodio voditelj molitvene zajednice u Pleternici Tomislav Jurnećka. Tamo sam se našao s Marinom. Čelio sam biti koncentriran skroz na Isusa. Dan prije susreta je umro Papa Ivan Pavao II, te smo molili za njega. To je bilo vrijeme korizme. Predavanja je držao vl?.

Dražen Radigovi?, a nakon predavanja obred ozdravljenja je držao Josip Lončar. Bilo mi je jako zanimljivo što on proziva ljude imenom koje Isus ozdravlja. Prije toga sam se dosta informirao o svemu tome preko interneta i drugih ljudi. Tamo sam osjetio djelovanje Duha isto preko ožiju. Ožii su mi jednostavno same pozele treperiti za vrijeme zaziva Duha Svetoga. Tada mi je Marina poklonila knjigu "Prava ljubav" od Mary Beth Bonacci. Jao, kako sam tada volio knjige. Volio sam sam miris knjige. Kakav lijep poklon. Kad sam došao kući knjigu sam pročitao za dva dana. Lijepa i poučna knjiga. Čitao sam i evanđelja. Igrom slučaja vidim da u kuhinji stoji na stolu knjiga od Jamesa Manjackala od Molitva čini čudesu. Ta knjiga je bila kod mene godinu dana a da ju nitko nije ni taknuo. Nitko nije niti znao o čemu se o njoj radi, a ni što su karizmatički pokreti. Tada ju je baka stavila na stol i došla vratiti gospođi od koje ju je posudila. Pročitao sam ju za jedan dan. U to vrijeme je izašla u Večernjem listu Biblija od Stari Zavjet 1 i odmah sam ju kupio. Jako me vukla knjiga. Osjećao sam kao da sam se rodio s knjigom. Imao sam potrebu da se uklanim u Gradsku knjižnicu, što sam i učinio. U svakoj knjizi koju sam pročitao Bog mi je davao neke poruke. Od tada sam pročitao jako puno knjiga. To su jako lijepe knjige koje svakome preporučavam, evo neke od njih:

 PRAVA LUBAV - Mary Beth Bonacci
 VJERA JE... od Josip Lončar
 MOLITVA ČINI ČUDESA od James Manjackal
 NAŠ BOG JE SILAN BOG od James Manjackal
 MOŠTOŠANSKE LJUBAVI od Knjiga prva
 MOŠTOŠANSKE LJUBAVI od Knjiga druga
 MOŠTOŠANSKE LJUBAVI od Knjiga treća
 RIJEČ ZA DOBAR DAN od Zvezdan Linić
 POZIV NA SUSRET od Tomislav Ivančić
 REINKARNACIJA I USKRSNUĆE od Tomislav Ivančić
 PRIPRAVI SRCE ZA SUSRET od Zvezdan Linić
 ŠTO JE NUTARNJA MOLITVA -
 SKOK U BUNAR
 HAGIOTERAPIJA I PASTORAL CRKVE od Tomislav Ivančić
 BRZO OZDRAVLJENJE od Max Rossler
 UČITELJU, GDJE STANUJEŠ od Zvezdan Linić
 MOLITVA KOJA LIJEČI od A. Von Rechberg
 DUH SVETI od NEPOZNATI BOG od Ivan Golub
 Karizme, Crkveni pokreti, laici od M. Oblak
 U OGNJU DUHA SVETOGA od D. Bučić
 KAKO MOLITI od D. Torkington
 ČIVOT JE ZALJUBLJEN U TEBE od S. Lice
 DAR JEZIKA od O.R. DeGrandis
 POČIVANJE U DUHU od O.R. DeGrandis
 KAKO MOŠEŠ MOLITI S POUZDANJEM od Bill Bright
 NOVI NAS od ČIVOT LIJEČI od James Manjackal
 ISUS DANAS od Rufus Pereira
 AUTORITET VJERNIKA od Kenneth E. Hagin
 ŠUM VELIKIH VODA od Ivan Meštrović
 DAR PROROČITVA od O.R. DeGrandis
 JOŠ SE MOŠEŠ VRATITI od Tomislav Ivančić
 U knjizi KARIZME - CRKVENI POKRETI - LAICI, Marijana Oblaka sam pročitao da u Hrvatskoj djeluje 22 karizmatička pokreta.

 Poslije karizmatičkog susreta u Bjelovaru slijedio je nakon otprilike mjesec dana susret u Taboru kod Zvezdana Linića. Marina mi je prišla da je Zvezdan Linić jako dobar i da je on egzorcista i da uz njega postoje još samo dva egzorcista u Hrvatskoj a to je Zlatko Sudac i još jedan (fra Ivo Pavić). Marina je prvi puta u tamo gledala kad je on vršio egzorcizam nad djevojkom koja se svjesno predala čavlu.

 U Taboru sam se našao s Marinom i tamo smo bili dva dana. Išli smo na polaganje ruku. Prvi puta sam poživao u duhu. Ljudi su padali i ostajali nepomični dolje na podu. To mi je bilo jako lijepo iskustvo. Ležim dolje i ne želim se više ustati koliko ti je lijepo. Kao na operacijskom stolu. A doktor je Isus Krist koji te stavlja u najbolji položaj kako bi te doirnuo. Marina nije poživala tada u Duhu, ali je poživala prvi put kad je bila.

 Prije sam se uvijek budio po noći i nisam mogao zaspati bez televizora, a kad sam se vratio iz Tabora to je bilo pravo čudo. Spavao sam kao nikada u životu. Mene je prošlo toliko duboki mir koji me držao dugo. Ništa me nije moglo nasekirati. Iskontroliram se za 3 sec. Svi moji negativni osjećaji koje sam nosio u sebi i sve što me smeta prešlo je iz znaka minus u plus.

Sada elim puknuti ne od tuge ve? od sre?e. Sve je bilo tako pozitivno. Ljudi su mi govorili da sam se nao?igled promijenio i da blistam sa svjetlo?u. Ja sam postao najstabilnija osoba u svojoj ku?i. Duhovni vo?a obitelji. Jako sam bio stabilan. Cjeli svijet je bio usmjeren meni. Priroda se meni okre?e. ?ujem crvkut ptica. Vidim suncokrete kako me gledaju. To je bila velika milost Bo?ja. Zaista, Bog je za svakog stvorio svijet ponaosob, pa tako i za mene. To je Gospodnje djelo. elio sam tada Isusu dati svoj ivot za sva ta ?uda to mi je u?inio (neka ti ivot moj o Bo?e bude hvala!). Znam da mu moram zahvaljivati. Rekao sam puno puta: Ni?ta me ne?e od Tebe odvojiti. Privukao me kao magnet. I vi?e se ne mogu vratiti starom na?inu ivota.

 Svaki put kada sam i?ao na internet istra?ivao bi duhovne stranice. Tada sam se odrekao puno stvari. Evo na?ina kako sam se odrekao psovke. Govorio sam par dana po 50-ak puta: Isuse oslobodi me od psovke. I zaista, On je to i u?inio. Kad bi ne?to zgrije?io to bi me pojelo. Govorio sam tako?er: Uzmi moje srce kameno i podari mi svoje srce od mesa. Promjenio je moje srce.

 Dragi ?itatelju, preporu?avam ti da proba? tjedan dana, svaki dan 50 puta re?i: Isuse blaga i ponizna srca, u?ini srce moje po srcu svome. I vidjet ?e? to ?e se desiti sa tvojim ivotom.

 Odlu?io sam da u ivot uvedem osobnu molitvu. Odlu?io sam da ona bude svako jutro u 9 sati. I tako sam se dva dana budio ujutro u 9 uz pomo? mobitela i imao bi svoju osobnu molitvu. Tre?i dan sam zaboravio na to potpuno. Nisam ?ak ni mobitel namjestio da me probudi. I gle, nazove me to?no u 9 sati netko nepoznat na mobitel. Bio je to pogre?an broj. Isus me probudio. Zaista je bilo puno ?udesa.

 Marina i ja se nismo na?li na zajedni?kom putu. Po?eli su trenuci na?eg definitivnog rastanka. Rastanak mi nije bio toliko te?ak jer joj se nisam predao potpuno. Nismo bili toliko vezani, nismo bili blizu. elio sam se predati Bogu, jer je za mene on postao iv. Djelotvoran.

 Rastali smo se na dan kada sam ja i?ao na karizmatiski susret u Tolisu kod fra Ive Pavi?a. Na taj sam susret i?ao sa prijateljem Zoranom koji je me?u voditeljima u molitvenoj zajednici u Pleternici, a sada i u Po?e?koj bolnici. Tamo sam se susreo sa darom jezika. Viidio kako ljudi padaju u Duhu bez polaganja ruku, a Isus preko fra Ive ozdravlja ljude i govori im poruke. Fra Ivo preko dara spoznanja imenom proziva ljude koji su ozdravili. Preljep susret na kojem je bio pravi duhovni boj.

 Jedan dan do?e mi knjiga od Max Rosslera ? Brzo ozdravljenje. Pisac u knjizi govori: to mi vrijedi to sam pro?itao tisu?e knjiga kad me nije niti jedna potakla kao citat iz Biblije: Pa da mi je i dolinom smrti pro?i, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj ?tap i palica tvoja utjeha su meni. Taj dan sam vidio da ima drugi dio Starog Zavjeta Biblije. Ba? je tad iza?ao! Odlu?im ga kupiti. Otvaraju?i ga, gle ba? od prvi put otklopim na Psalam 21:

 Jahve je pastir moj:
 /> ni u ?em ja ne oskudijevam;
 na poljanama zelenim
 on mi daje odmora.
 Na vrutke me tihane vodi
 i krijepi du?u moju.
 Stazama pravim on me upravlja
 radi imena svojega.

 Pa da mi je i dolinom smrti pro?i;
 zla se ne bojim, jer si ti sa mnom.
 Tvoj ?tap i palica tvoja
 utjeha su meni.

 Trpezu preda mnom prostire?
 na o?i du?manima mojim.
 Uljem mi glavu ma?e?,
 ?a?a se moja prelijeva.
 Dobrota i milost pratit ?e mene
 sve dane ivota moga.
 U Jahvinu ?u domu prebivati
 kroz dane mnoge.

 Jao, kakva jeza. Bog me opet dodirnuo. Puno mi se takvih stvari doga?alo. Otvaraju?i Bibliju Bog mi je davao poruke. iva rije? Bo?ja mi je davala ivot. I za druge ljude sam govorio neke poruke, iz Biblije i po njima biih je dodirnuo Duh Sveti. Do?ivjeli bi jezu, trnce, pla?. Kao da su one bile ba? ono to ljudima treba. Navodim neke citate preko kojih me Bog posebno dotaknuo:

 "Ne boj se, jer ja sam te otkupio;
 Imenom sam te zazvao: ti si moj!
 Kad preko vode prelazi?,
 S tobom sam;
 Ili preko rijeke, ne?e te preplaviti.
 Po?e? li kroz

vatru, ne?e izgorjeti,
 Plamen te opaliti ne?e.
 Jer ja sam jahve, Bog tvoj,
 Svetac Izraelov, tvoj spasitelj.
 Za otkupninu tvoju dajem Egipat,
 Mjesto tebe dajem Ku i ebu,
 Jer dragocjen si u mojim o?ima,
 Vrijedan si i ja te ljubim.
 Stog i dajem ljude za tebe
 I narode za ivot tvoj.
 Neboj se jer ja sam s tobom.
 S istoka ?u ti dovest' potomstvo
 I sabrat ?u te sa zapada
 Re?i ?u sjeveru: 'Daj mi ga!'
 a jugu: 'Ne zadravaj ga!'
 Sinove mi dovedi izdaleka,
 I k?eri moje s kraja zemlje,
 Sve koji se mojim zovu imenom,
 I koje sam na svoju slavu stvorio,
 Koje sam sazdao i na?inio."

 "Samo je u Bogu mir duo moja, samo je u Njemu nada moja"

 "Kamen to ga odbaci e graditelji,
 postade kamen zaglavni.
 Gospodnje je to djelo,
 Kakvo ?udo u o?ima na'im!"

 "Mo e li ena zaboravit' svoje dojen?e,
 Ne imat' su?uti za ?edo utrobe svoje?
 Pa kad bi koja i zaboravila,
 Tebe ja zaboraviti ne?u.
 Gle, u dlanove sam te svoje urezao,
 Zidovi tvoji svagda su mi pred o?ima"

 Sanjao sam Boga. Toliko mi je puno znakova davao. Pojavljivao mi se u snu. Imao sam nekad i vi?enja, spoznaje. Prisustvovao sam od tada mnogim karzimatskim susretima.

 Bilo je i tekih dana, padanja, ali Bog me uvijek dignuo sve vi e i vi e. Ponekad su nam potrebni teki dani, jer se ?ovjek kroz patnju najvi e zamisli, mijenja i okre?e svom Stvoritelju. Nekada je moja vjera postajala suha. to se to moglo doga?ati? Bog je elio da odrastem. Dovoljno mi je dao razloga da vjerujem, tako da se vi e ne mogu vratiti.

 Vi e mi ni ta drugo ne preostaje, nego ivjeti s njim i u njemu, jer on je ivot. On mijenja na u prolost sada njost i budu?nost. Dragi ?itatelju, mo e li povjerovati da bolesna prolost mo e biti zamijenjena i da se ba danas mo e krenuti ispo?etka?

 Evo do?e mi da sada ka em Rije? Bo ju:

 Niste vi izabrali mene, nego sam ja izabrao vas.

 Ponekad su potrebne i patnje, nekad du e nekad kra?e, da se ?ovjek obrati Bogu.

 Mo da Bog ba eli da pokrenem ne to na internetu. Jer kad njega do ivi, primi, kad te ispuni ljubavlju, nemo e to sve primiti. Nemo e sve zadrati za sebe. Mora to prenositi na druge, svjedo?iti. Jer Isus ka e de ?e nas jedino po ljubavi prepoznati da smo njegovi u?enici.

 Neka i tebe Bog silno dodirne, dragi ?itatelju, da do ivi puninu ivota s njim. Neka te ispuni svojom ljubavlju, i popuni sve praznine u tvom ivotu. Neka ispuni sve ciljeve u tvom ivotu. Neka ti bude alfa i omega. Svaki smisao. Te i za kraljevstvom Bo jim, a ostalo ?e ti se nadodati. Sahne trava, vene cvijet, Rije? Bo ja ostaje dovijeka. Bog te blagoslovio!

 Ovo svjedo?anstvo sam pisao za svoj 22. ro?endan, od tada je prolo 9 mjeseci i Bog mi je kroz tih 9 mjeseci u?inio mnoge lijepe stvari koje ?e biti nadodane ovome svjedo?anstvu. Pro?itao sam jo puuno knjiga osim onih navedenih u svjedo?anstvu! Kroz to vrijeme pokrenuta je i stranica Tebe-tra im! Na Bog - On je Silan Bog!

 Drugi dio

 E da. Dragi prijatelji. Prolo je dosta vremena od onog: Velika mi djela u?ini Svesilni. Sveto je ime Njegovo. Nikako da po?mem pisati svoj drugi dio svjedo?anstva. Danas je 05.09. 2006. Imam 23 godine i vi e nisam u 22. godini ivota. Svoj prvi dio svjedo?anstva sam pisao za 22. drugi ro?endan, a prije skoro dvije godine Bog se umijeao u moj ivot. Velika mi djela u?ini Svesilni.
 Bili su to divni trenutci hoda s Gospodinom. Toliko sam bio jak. Pratio me osje?aj da mogu sve, jer imam Sve. Imam svu mo? i vlast, a On mi to dokazuje iz dana u dan. Da sam rekao gori: Baci se u more, vjerujem da bi to bilo mogu?e. Zapravo, bolje re?eno ni ta nije nemogu?e.
 O kako Bog mijenja du u. Iz korijena. Kako mijenja svakida njicu. Poslije Njegova pohoda odrekao sam se gotovo svega. Ni ta mi nije trebalo. Ni ta nije bilo nemogu?e. Dao sam mu sve. Svoj ivot sam mu dao. Jednostavno, sve se po?elo doga?ati vo?eno rukom Gospodnjom.

Sve se okretalo u moju korist. Sve, sve, sve. Nevjerojatno. Pita li se, ti dragi ?itatelju ovog svjedo?anstva ◆ pa koliko ti je to dugo trajalo? Jesi spa?en? Jeli to sve? O, na ovo pitanje ?u se morati potruditi dati odgovor. Dakle, u ovom svjedo?anstvu ◆elim opisati svoj ◆ivot poslije obra?enja.
 Stanje obra?enja, ?uda, ozdravljenja, darova, karizmi jednostavno me zahvatilo kad sam zazivao Duha Bo◆jega. Ono me je intenzivno dr◆alo otprilike 4 mjeseca. U to vrijeme, doga?ala su se nevjerojatna ?uda. I dan danas vjerujem da mi je kroz to stanje Gospodin htio uliti vjeru. Podi?i moju vjeru na vi◆u razinu kako bi se uvjerio u nadnaravno. Kako bi saznao da Bog postoji. Zna◆ li da je to te◆ko saznati bez Duha Bo◆jeg? Bez njegove pomo?i. Taj znameniti doga?aj, to vrijeme, tih par mjeseci je ono ◆to pi◆e u Bibliji: Ivan vas je krstio vodom, a ja ?u vas krstiti Duhom Svetim.
 O Gospodine, ne daj da nikad ovo pro?e. Govorio sam svaki dan, svaki ?as ◆ Ni◆ta me ne?e od tebe odvojiti.
 Ka◆u da je duhovni put sli?an ◆ivotnom putu. Prvo dolazi ro?enje, mla?a dob, odrastanje i tako dalje.
 Moja du◆a se tada rodila. Ali, vidi◆ li dragi ?itatelju ◆ postoje i druge etape duhovnog puta.
 Jednostavno sam "poludio" za duhovnim. TV je za mene postao zaborav, a duhovna literatura, duhovna glazba vje?ni prijatelj. Tako me to ispunjavalo. Nakon prvog svjedo?anstva pro?itao sam jo◆ hrpu knjiga. Mo◆da negdje, 200. U godini dana? Da, mo◆da malo vi◆e◆ Bog mi je ostavljao poruke u svakoj knjizi. U svakom pro?itanom retku. Otvaraju?i Bibliju, govorio mi je osobno. O vje?ni moj prijatelj. Najbolji.
 E, do◆lo je vrijeme da malo odrastem. Ve? sam se rodio. Bog nas ◆eli odbiti od maj?inog mlijeka i ho?e da hodimo sami. Samostalno. Odrasli. Ho?e da hodimo u vjeri. A ne u gledanju.
 Sve se lagano po?elo sti◆avati. Znakovi su nestajali. A Bog mi se povremeno objavljivao. Ne tako ?esto. Nekad mi je to bilo ?udno jer sam mislio da sam svaki dan bolji. Zapravo, trudio sam se iz dana u dan biti bolji prema sebi i drugima. Trudio sam se biti bolji u molitvi. Trudio sam se vi◆e pomo?i drugima. Trudio sam se sve vi◆e i vi◆e upoznati Gospodina kroz knjige. Rije?. O koliko se moje znanje pro◆irilo. Kolike sam stvari saznao. Koliko toga nau?io ?itaju?i svakodnevno knjige.
 Po?ela mi se doga?ati duhovna suho?a. Tamna no? du◆e. Bog mi se prestao pokazivati. Ka◆u ◆ On je tu, bli◆i nego ikad, samo ga mi ne vidimo. Bog tra◆i na◆u vjeru..Ali ja te ◆elim gledati Gospodine. Isto kao i prije. Znam da postoji◆ jer sam se u to uvjerio. Ti si mi to pokazao. Za◆to mi se Bog skriva? Ne znam. Moja se du◆a zaljubila u Boga. ◆to misli◆ kad nekoga koga voli◆, koga ljubi◆ nije uz tebe. Kad ga ne vidi◆. Kad ti se skriva. Kad ga ne mo◆e◆ poljubiti. Kad ne mo◆e◆ pri?ati s njim? Vapio sam za Bogom da mi se objavi. Da bude sa mnom. Da bude moj najbolji prijatelj kao i prije. ?esto me to dovodilo i do suza. ?esto sam zbog toga padao, tonuo. Mo◆e◆ misliti ◆ patio zbog Boga. Ne zbog ljudi, ve? Boga. Kad bi dosta potonuo, Bog bi mi onda rekao ◆ evo tu sam. Sve ?inim novo. Ja sam uvijek bio uz tebe ljubljeno moje dijete. Ne boj se. Ja sam tvoj Bog.
 Po?elo je moje vje?no tra◆enje Boga. Puno puta sam bio na karizmatiskim susretima. Vidio nadnaravna ?uda. Sve me to vi◆e ni nije toliko fasciniralo. Vidio sam ljude kako se bacaju, gr?e, vri◆te i uvijaju kao zmije.
 Uklju?io sam se u molitvenu zajednicu u 11. mjesecu 2005 godine. Dakle, 9 mjeseci nakon obra?enja. Mogu re?i da sam bio dosta duhovno jak. Znao sam sve pokrete ljudi. Znao sam razmi◆ljanja ljudi. Znao sam kakve ljudi imaju probleme. Znao sam da Bog postoji i djeluje. Znao sam neke na?ine na koje djeluje. Imao sam duhovnog iskustva. Puno toga sam znao i znam. Na zajednici se molila krunica i razmatranja. Slavilo se Boga sna◆no. Poslije krunice smo oslu◆ivali Gospodinov glas. Nekad sam govorio i proro◆tva. Poruke koje Bog ◆eli dati nama ljudima. Molili smo u jezicima, polagali ruke na druge. Sje?am se kad sam dr◆ao ruke nad glavom jednog ?ovjeka i kad sam mu rekao: "Onaj tko te svezao bit ?e svezan", on je po?eo urlikati i plakati. Ljudi su ?esto plakali nakon molitve i rekli su da ovakvo ◆to nisu vidjeli. Bog je djelovao. Osjetim ?esto i prisutnost zla

i duša me Boli kad netko psuje i vrijeđa Gospodine. Postao sam osjetljiv. Često nutarnjim glasom razlikujem dobro od zla.
 Ali, što sam više znao, što sam više rastao, nekako mi se činilo da sve manje znam. Da sam sve manji, da sve manje imam.
 Sad mi pada na pamet: On treba da raste a je da se smanjujem
 Moja glava se punila informacijama. Svime. Bog mi se činio često puta daleko. Težio sam za više. Za veći. Htio sam još više. Barem onu milinu kao prije.
 Počelo je moje vječno traženje Boga.
 To me dovelo do toga da ga pronađem u knjizi. Ali vlastitoj. Pomislih možda to hoće? O Bože, što hoće?
 Da, počeo sam pisati knjigu. Naslov knjige je bio Tebe Tražim. Kako sam odabrao naslov? Dotakao me citat iz Biblije: "O Bože, ti si Bog moj, gorljivo tebe tražim. Tebe čeka duša moja, tebe čeli tijelo moje, kao zemlja suha, čedna, bezvodna." Osjetio sam da je namijenjen baš meni. Dotakao me Tebe Tražim. Zaista sam ga tražio grebeži sa sve četiri. Začimrio sam, zazvao Duha Svetoga da mi pomogne i za dva sata sam napisao 25 stranica knjige. Vau. To je bilo točno na moj 22. rođendan. Pomislih, evo ti, kad je već rođendan da ti to napravim. Znam da ljudima moram reći ta djela koja mi uđini Svesilni.
 Ostalo je na tome. Tu sam stao. Knjiga je ostala na 25 stranica u arhivi na kompjutoru..
 Još sam ga tražio.
 U 12. mjesecu 2005. godine, odlučio sam napraviti stranicu Tebe-tražim. Nisam bio nešto sa web dizajnom, ali hoću. Nevjerojatno, sve mi je išlo od ruke. Napravio sam prvo jednu (staru). Nije baš bila aktualna. Nedugo nakon toga sam ju modernizirao. Dakle, u prvom mjesecu 2006. godine osvanula je stranica TT. Zakupio sam domenu, hosting server. Običao sve informatičke forume uzduž i popreko. Vječno uđio informatiku. O koliko sam samo proširio svoje informatičko znanje. I to sve sam. Uz pomoć Božju. Moram priznati da je moje svjedočanstvo koje sam stavio na tu stranicu dotaklo mnoge ljude. Roditelji su mi rekli da je prošeto Duhom. Počeo sam raditi na tome.
 Znaš koji je smisao tog rada? Liječiti slomljena srca. Pomoći ođalođanima. Izgubljenima da se vrate. Sada i mislim da je to moje poslanje. Moja služba. Možda bi upotrijebio i ovaj citat iz Pisma:
 Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobodjenje suđnevima; da navijestim godinu milosti Jahvine i dan odmazde Boga nađega; da razveselim ođalođene na Sionu i da im dadem vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto ruha žalosti, pjesmu zahvalnicu mjesto duha ođajna.
 Zaista, čelja mi je da to napravim putem interneta.
 Nedugo nakon otvaranja stranice pokrenuo sam forum i chat u sklopu stranice. Skroz se razvijalo, skroz je sve išlo naprijed. Bog mi je uvijek davao ideje. U snu mi neka da nešto. Nešto mi padne na pamet. Jednostavno imam viziju da to treba biti tako. I da je to moguće. I da će biti tako. Uvijek sam dao sve od sebe da napravim što mi dođe.
 Tako se počelo moliti na chatu, počele su se stavljati molitvene nakane, jedni forumači su blagoslivljali druge. Organizirali su se duhovni seminari na chatu, i ono najveće pokrenuo sam molitveni lanac. Sve mi je to Gospodin dao. Pomogao da se organizira. Jednostavno je sve postalo aktualno, jedinstveno. Ljudi su dolazili i dolazili. Sada forum broji gotovo 9.000 poruka i preko 150 registriranih članova. Dnevno na forumi piše Oko 30 ljudi. Svaki dan se moli krunica. I to od strane 20 ljudi.
 Naravno, bilo je i provokatora, ljudi koji su htjeli spriječiti molitvu. Rasprave za slomljene i ođalođene odvući u političke i teoretske. Nekako sam uvijek gledao da sve svedem na ono čivo. Čivu vjeru. Čivoga Boga. Da Bog dotakne ljude na forumu, internetu. Da promijeni njihova srca, dušu.
 Dođe mi sada: Novi Duh u udahnuti u njih, isupat u iz njih srce od kamena i dati im novo srce. Srce od mesa.
 To ja čelim. Čelim da Bog dotakne ljude. Da dodirne njihove čivote. Čelim dodirnuti u korijen problema. Probiti ovjekove tajne. Boli. Patnje. Izazvati rasplakanu, razlivenu dušu i prikazati je Gospodinu da ju izliježi.
 Moram vam

re?i da sam od nekih nai?ao i na nerazumijevanje. Neki su me napali da je moje svjedo?anstvo duga?ko, da ?ak ima previ?e gramati?kih pogre?aka. Osu?ivali su me za gluposti. Izmi?ljali su.
 Pada mi na pamet ono: Mnoge ?e progoniti zbog imena mojega, neke ?e od vas i ubiti.
 Slabo sam dobivao podr?ku. Zapravo, sve sam ?inio sam. Jedino su pomagali ljudi koji su na forumu sudjelovali u raspravama te na taj na?in ?irili Rije? Gospodnju i pomagali ljudima. Ali, s tehni?ke strane sve je bilo na meni. S organizacijske strane ? sve je bilo na meni. Uz to sve aktivno sam sudjelovao u raspravama na forumu. Zaista sam nailazio na svakakve ljude. Suo?avao sam se sa svakakvim problemima. Zvali su me ljudi i preko telefona. Poku?avao sam pomo?i na razne na?ine. Nosio tu?e probleme. Kad ne bi imao ?to dati, kad ih ne bi tap?ao po remenu, nekad bi mi okrenuli le?a. Ima i ljudi koji su previ?e sebi?ni. Poku?avao sam re?i ljudima da jedino Bog mo?e izlije?iti njihovu slomljenu du?u. Moram priznati kad bi i najmanje pogrije?io da bi redovito dobivao kritike i to od onih od kojih se najmanje nadam. Bio bih i kriv za rasprave na forumu koje nisu u stilu, iako ih nisam osobno pisao, ve? samo tolerirao ljudima da pi?u. Tako sam po?eo snositi i svu odgovornost. Morao sam paziti svaki dan. Usmjeravati rasprave u duhu i paziti da jedan foruma? ne povrijedi drugoga. ?esto braniti stavove drugih foruma?a. U to sam vrijeme spoznao i mnoge negativne stvari koje se doga?aju i u Crkvi. Preko mene su se raskrinkale ljubavne veze sve?enika. Preko mene Bog je otkrio najve?e la?ce na ovome svijetu. Otkrio je sotonu koji se skriva u slu?bi. Ispod habita. Otkrih mi mnoge prevarante. Mnoge stvari za koje nisam vjerovao da postoje. Na? Bog je Silan Bog.
 Uvijek sam ne?to svje?e morao uvesti. I tako, u 7 mjesecu sam napravi noviju stranicu. Novi Tebe Tra?im. Moglo bi se re?i da je sada stranicu mo?da i prva u Hrvatskoj ?to se ti?e tog sadr?aja.
 Najvi?e me nosila ona snaga obra?enja. Moram priznati, da me to sve pomalo zatrpalo. Najvi?e iskustva do?ivio sam onda kada nisam pro?itao gotovo niti jednu duhovnu knjigu. Ni jedan tekst. No to je kao i kod ?ovjeka ? kad si gladan, gladan si. Mo?e? jesti do odre?ene granice, a onda je dosta. Ne treba se pre?deravati. Tako i ja, dok sam jeo, super sam se osje?ao. Al mislim da sam napunio baterije. Da sam do?ao malo do ve?eg nivoa.
 Zna?, dragi ?itatelju, nije put s Gospodinom lagan. ?esto nai?e? na preziranje dru?tva. ?esto ti se drugi ismijavaju. Izbjegavaju te kad spomene? ime sotona. Neki misle da si puko. No, i s duhovne strane doga?aju se razne borbe. Razne ku?nje. Usponi i padovi. Svjetlost Bo?ja ulazi u tvoju ku?i i osvjetljava sve tvoje grijehе koje nisi prije vidio jer si bio slijep.
 Meni je grijeh postao najve?i neprijatelj. Kad bi nekad zgrije?io to bi me po?deralo. Lomilo bi me. Patio bi. Poku?avao sam skroz biti budan kako bi izbjegao grijeh. Dr?ati stvari pod kontrolom. Tako sam izbjegavao i gre?ne prigode.
 Po?to sam pokrenuo stranicu Tebe Tra?im smatrao sam da bi bilo dobro i osnovati molitvenu zajednicu i da bi ona uvelike mogla pomo?i ljudima u stvarnom svijetu. Imam viziju da bi to ne?to moglo biti veliko. Moji prijatelji u zajednici nisu ba? perspektivni, no po?to nisam bio osniva? te bezimene zajednice u bolnici, nisam htio ni?ta nametati. Mogao sam napraviti sve. Ogla?avati ih, osnovati zajednicu Tebe Tra?im, utemeljiti ju, dovu?i puno ljudi i upoznati sve po?e?ane s njom. Preseliti ju u crkvenu dvoranu. Vjerujem i jednog dana da bi se mogao odr?ati i kar. susret u sportskoj dvorani "Grabrik" a kojega ?e odr?avati zajednica Tebe Tra?im. Jedostavno sam ostavio stvari na miru ?to se bolnice ti?e. No, uvjeren sam da Bog ?eli zajednicu. ?eli velike skupove. To se mora dogoditi. Uvjeren sam da ho?e. Raspitivao sam se da osnujem udrugu Tebe Tra?im i osnujem fond koji bi koristio u humanitarne svrhe i bio u toj udruzi. No, nadam se da ?e se to ostvariti.
 Stavio sam na forum molitvu za posao i sutradan sam dobio rje?enje da sam zaposlen. Na? Bog je Silan Bog. Po?eo sam raditi 03.07.2006 u Gradskom Poglavarstvu. Zna? gdje sam do?ao ? na radno mjesto gdje vodim

udruga u gradu. Zamisli kako je Bog silan, upoznao me s humanitarnim udrugama na taj način da me zaposlio tamo i dobro platio. Misli li da On voli udrugu? Uvjeren sam da tu je osnovati. Na Bog je velik, moćan, silan Bog.
 Ali gdje sam sad? Kakvo je moje stanje? Tu sam. Dobro je. Ide. Borim se sa usponima i padovima. Krenem, pa se vratim, dignem se pa padnem. Tako non stop. I kad pogledam unazad uvijek vidim djela koja mi uini Svesilni. Sveto je ime Njegovo. Zaista samo mi je On mogao pomoći da radim neke stvari. To je Boga providnost. Djelovao je kroz mene i kad nisam znao i kad nisam vidio. Ali uvijek je bio tu. Dragi prijatelji, ljubav se sastoji u traženju i još mi stoji pred oćima ono otprije, a to je Tebe Tražim.
 Samo Bog može izlijećiti tvoju slomljenu dušu i srce.
 Bog te blagoslovio.

 Treći dio
 Evo, napisati tu treći dio

 11. je veljaće 2007. g. Pitam se što da napišem. Šas znam pa ne znam, hoću li vam napisati uopće nešto pametno. Ne znam. Prošlo je dosta dugo vremena od prvog dijela, u kojem si sam itatelju mogao vidjeti što me ponukalo da ga napišem.

 Da, dragi itatelju, nakon drugog dijela svjedoćanstva pokrenuta je udruga pod nazivom Humanitarna udruga Tebe tražim. Angaćirao sam se oko mjesec dana radeći oko svega kako bi se ona osnovala 27.10.2006. Poćeo sam voditi papire udruge, pisati dopise, vrćiti plaćanja i sve što je potrebno. Udruga danas broji 30 ćlanova.

 Udruga je zablislala, bili smo uzvanici i glavni gosti H-epicentra kojeg je organizirao Hrvatski katolićki radio, u viće navrata sam pisao u medijima, lokalnim novinama, većernjem listu i bio pozvan u neke emisije. Kaće urednik Hrvatskog katolićkog radija da je na stranici Tebe tražim prvi put ćuo govor u jezicima.

 Malo sam se preopteretio. Promijenio sam radno mjesto na poslu, kompijuter viće ne vidim, radno vrijeme na Portalu Tebe tražim od sada mi je poslije 3 sata. Kad doćem kući, prvo sjednem za raćunalo, pregledam mailove, i postove koje stignem proćitati. Malo rad na stranici, udruge. Dobro, fitness sam pomalo zanemario, ali natjerati ću se uskoro. No, na ovaj dio ću se vratiti na kraju, krenimo dalje.

 U 12. mjesecu 2006. godine, naća udruga je odlućila, tj. mi smo odlućili organizirati prvu humanitarnu akciju i to za obitelj Radovac kraj ćibovca, koja ćivi u dosta tećkim uvjetima. Obića su ih dva ćlana udruge i odnijeli im ćokolade. Poslije toga napisao sam na stranici Tebe tražim par crtica o njihovoj situaciji i krenula je prva humanitarna akcija. U manje od mjesec dana skupili smo 10 000 kn i odnijeli smo novac obitelji 30.12. 2006. Bili su presretni. Stvarno im je taj novac bio prijeko potreban.

 Kad smo se nas ćetvorica vraćali nazad iz tog malog sela ćibovac, a ja sam vozio, pred Poćegom smo imali tećku prometnu nezgodu. Sletjeli smo s autom i lupili boćno od betonski most, a naće se auto prebacio na krov i doslovce se zgućvao kao prazna kutija cigareta. Doduće, u njoj smo bili nas ćetvorica. Sve je to promatrao jedan mjećtanin, taj naće let, i rekao na to sve da nema ćanse da je itko ostao ćiv, tj. svi su mrtvi. Pa i ja sam to mislio, ali u tome svemu, tećko je ostati ćiv pored mrtvih. Bili smo zgnjećeni 15 minuta u nepomićnom poloćaju, kad sam se probudio ćuo sam galamu, jauk, jedan glas se nije ćuo. Poćelo je curiti gorivo po nama, i ćujem uzvik "zapaliti ćemo se". E to, vidjeh smrt pred oćima, pokajah se. Sretan sam što nisam bio u smrtnom grijehu.

 Mislim da nije tećko umrijeti. Odjednom zujanje, krv, mir, bljećtavilo, ćok. Stali su ljudi s jednim autom, jedan se odmaknuo i viknuo: "ne prilazite autu, zapaliti će se", a ja sam samo rekao: "ljudi spaćavajte nas". Izvukao sam se sam iz auta, ni dan danas ne znam kako, nekako kroz prozor, ćudnovato. A oni nisu. Njih trojica. Vidio sam da sam ćiv, auto se ljuljao i trebao pasti u jarak. Poćeli smo letjeti i spaćavati ih. Sjeklo me cijelo tijelo, ali sam bio u ćoku. Doća je policija vatrogasci. Moj bratić me pokupio u auto i odvezao na hitnu. Rekao je da tatu izvlaće vatrogasci iz auta, a da su se ova dvojica izvukli. Reće mi da sam ja najgore nastradao. Onesvjestio sam se tri puta, a on je

stajao s autom, galamio i amarao me. Bolnica, hitna, galama uzvici, a u meni strah, strah da netko nije mrtav. Nemam pojma kako je tko. Ja sam dobro, tj. živ sam, a kako su oni? Neznam. Dovedli su mi tatu u bolnicu, on se brinuo najviše za mene, i mislio da meni nije dobro. Bio sam sretan što su svi živi. O kakve li sreće. Prva riječ koju je bratiš rekao mojoj mami je: "idite uplatite misu zahvalnicu za njih". A policajci koji su bili na uviđaju su rekli da tokom svog radnog vijeka nisu vidjeli da je netko izašao živ iz takvog auta. Svi su pošli govoriti da nas je Bog spasio. Svi su pošli zahvaljivati Bogu. Nisam se tri dana pomakao iz kreveta, razbio sam malo glavu, ali nisam ništa slomio. Tata je polomio ključnu kost i razbio glavu. Ostala dvojica su bili dosta dobro. No, mi smo svi dobro, svi se žude, nitko ne može vjerovati žudu koje se dogodilo. Ostali smo živi. Zapravo dobili šansu za novi život. Hoćemo li ju iskoristiti? Malo sam se preopteretio sa svojim radom, s razmišljanjima, s mozganjem. Mnoge stvari sam prepustio sebi, zakomplicirao mnoge stvari. Pošeo sam neke stvari raditi sam, na svoju ruku. Uvijek znam da treba ovako ili onako. Upustio sam se u duhovnost, pa se dignem i padnem. Evo dragi prijatelju, imam osjećaj da Bog želi da se opet vratim na početak. On da raste, a ja da se smanjujem. Jer ja ne mogu ništa. Moram se zagledati u svoju bijedu i nemoć. Nitko se ne može sam spasiti. Jedino nas može spasiti Bog i na svoj način. Moram se opustiti, prepustiti i ništa ne raditi sam. Bog ne želi da mi nužno znamo da on sad djeluje. On želi da se opustimo i prepustimo, on će djelovati, mi ćemo samo biti iznenađeni. Iz dana u dan. Vidjet ćemo silna čuda. Ja neznam ništa, ni ti neznaš ništa. Ja na mogu ništa, ni ti ne možeš ništa. Ja nemam nikakvu tahtiku, ni ti nemaš nikakvu tahtiku. Prepustimo stvari u Božje ruke i vidjet ćemo ono što oko nije vidjelo i uho nije čulo. Uvijek ostanimo blizu i u Božjoj ljubavi. Vjeko